

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22665/2024
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Јањић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Урош Спасојевић, адвокат из ..., ради иселења и предаје у државину, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5801/23 од 01.08.2024. године, у седници већа одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5801/23 од 01.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5801/23 од 01.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 2079/19 од 16.05.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 2079/19 од 03.07.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу уступи у државину помоћни објекат – гаражу изграђену на к.п. ... КО ... испражњену од свих лица и ствари и тужиоцу преда кључ од улазних врата. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да са парцеле к.п. ... КО ... уклони металну капију и омогући тужиоцу спорном објекту. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 255.400,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Великој Плани П 2079/19 од 06.09.2023. године, наложено је туженом да преда спорну просторију у државину тужиоцу, што је одређено Пресудом Основног суда у Великој Плани П 2079/19 од 16.05.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 2079/19 од 03.07.2023. године, испражњену од свих лица и ствари.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5801/23 од 01.08.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, решење о исправци од 03.07.2023. године и допунска

пресуда од 06.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је иселење и предаја у државину помоћног објекта – гараже изграђеног на к.п. ... КО ..., у чињенично-правној ситуацији да је тужилац на основу уговора о купопродаји од 05.02.1993. године закљученим између ПУТ „...“ холдинг ДД Смедерево као продавца и тужиоца као купца, постао власник предметног помоћног објекта – гараже у коме се налази хидрофор који снабдева водом пословни објекат који је власништво тужиоца, а да се тужени налази у поседу предметног помоћног објекта-гараже, да исту користи и одржава гаражу и хидрофор који се у њему налази. Побијана одлука је донета правилном применом одредби члана 37. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, а према утврђеном чињеничном стању које се у ревизијском поступку не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна материјалноправна питања због којих се посебна ревизија може изјавити, већ се наводима о погрешној примени материјалног права, у ствари, оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а из навода ревизије не произлази да постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд сматра да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.11.2013. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 10.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић